

Frankrig, Italien, Letland, Polen, Storbritannien, Sverige og Tyskland. I Betragtning af, at Danmark som Østersøstat er interesseret i en Løsning af dette Spørgsmaal, mente den danske Regering at burde modtage Indbydelsen til at lade sig repræsentere paa Konferencen. Til Danmarks delegerede udnævntes den danske Gesandt i Paris, Kammerherre Bernhoft, og Chefen for Flaadens Stab, Kommandør Wenck. Konferencen aabnedes den 10. Oktober 1921 i Genf af den fungerende Formand for Folkeforbundsraadet Wellington Koo og valgte Danmarks første delegerede, Kammerherre Bernhoft, til Præsident. Kommandør Wenck valgtes til Formand for et teknisk Udvalg, som blev nedsat af de forskellige Delegationers marinesagkyndige. Konferencens Forhandlinger førte til Enighed om en Traktat, der den 20. Oktober 1921 blev undertegnet af de paa Konferencen repræsenterede Magters delegerede.

Med Hensyn til Konventionens Indhold skal jeg fremhæve, at Konventionen navnlig gaar ud paa at pacificere og neutralisere Aalandsøerne, samt at den indeholder Bestemmelser, der tilsigter effektiv Overholdelse af dens Forskrifter. Hvad Forbudet mod Befæstningsanlæg angaar, bestemmer Konventionen navnlig, at der ikke paa Aalandsøerne maa opretholdes eller anlægges noget land-, sø- eller luftmilitært Etablissement eller nogen anden Indretning, der tjener Krigsformaal, og at Øerne overhovedet ikke maa danne Basis for militære Operationer. Disse Bestemmelser er en Udvidelse og nærmere Udformning af det allerede bestaaende Forbud mod Opretholdelse og Anlæg af Befæstninger, der findes i den mellem England, Frankrig og Rusland den 30. Marts 1856 afsluttede Traktat. I denne Traktat, der er optaget i den almindelige Pariser-Fredstraktat af samme Dato, erklærer Rusland, at Aalandsøerne ikke skal befæstes, og at der ikke paa Øerne maa opretholdes eller opføres noget land- eller sømilitært Anlæg. Det er denne Bestemmelse, den nye Konvention nærmere har udformet, og som den i Indledning betegner det som Hensigten at fuldstændiggøre uden at gøre Indgreb i den. Som bekendt var Rusland paa Grund af de i Øjeblikket i dette Land herskende Forhold ikke indbudt til Konferencen og har saaledes ikke deltaget i Udarbejdelsen af Overenskomsten. Sovjetregeringen har i den Anledning protesteret og erklæret, at den ikke kan føle sig bundet af Overenskomstens Bestemmelser. Denne Protest mister dog en Del af sin Betydning derved, at Pariser-Konventionen af 1856,

som allerede sagt, ikke ophævedes ved nærværende Konvention, og Rusland som Følge deraf stadig er bundet ved dens Bestemmelser.

Imidlertid er der ved Artikel 9 aabnet andre Lande Adgang til med Traktatmagternes enstemmige Samtykke at tiltræde Overenskomsten af 20. Oktober 1921. Denne Adgang staaer ogsaa Rusland aaben. Skulde det ikke ville benytte sig deraf, gælder Traktaten af 30. Marts 1856 stadigvæk for det.

Yderligere bestemmer Konventionen i Artikel 4, at ingen Magts land-, sø- eller luftmilitære Styrke maa komme ind paa Øernes Omraade eller holdes der. Fremstilling, Indførsel, Transit og Genudførsel af Vaaben og Krigsmateriel er udtrykkelig forbudt. Fra disse Regler er der paa de Betingelser, der angives i Konventionen, fastsat visse Undtagelser. Saaledes kan Finland i Fredstid, hvis ekstraordinære Omstændigheder maatte kræve det, udover det regulære Politi midlertidig paa Øerne anbringe saadanne andre væbnede Styrker, som er strengt nødvendige til Ordenens Opretholdelse. Ligeledes kan Finland i Fredstid lade et eller to lette Krigsskibe, ikke Undervandsbaade, midlertidig kaste Anker i Øernes Farvande, og under særlige og betydningsfulde Forhold kan Finland midlertidig holde andre Krigsskibe i Øgruppen Farvande, men disse Krigsskibe maa ikke være Undervandsbaade, og deres Déplacement maa i intet Tilfælde være mere end 6 000 Tons i alt. Andre Magters Krigsskibe har kun Adgang efter Finlands særlige Tilladelse, og der maa kun komme eet Krigsskib fra enhver anden Magt ind i de fredede Farvande. Finske militære Luftfartøjer maa flyve over Øgruppen, men ikke lande der undtagen i Nødstilfælde.

I Artikel 5 er det udtrykkelig fastsat, at Forbudet mod Krigsskibes Adgang ikke gør Indgreb i den almindelige Adgang til at sejle igennem Søterritoriet, den saakaldte passage inoffensif, som stadig skal være underkastet de gældende internationale Regler og Sædvaner.

Reglerne om Øernes Neutralisering indeholdes navnlig i Artikel 6, der bestemmer, at Øgruppen i Krigstid skal anses som neutral Zone, der ikke, hverken direkte eller indirekte, kan gøres til Genstand for nogen som helst Anvendelse, som staaer i Forbindelse med militære Operationer. I Tilfælde af, at en Krig maatte berøre Østersøen, skal det ikke desto mindre være Finland tilladt for at sikre Respekten for Øgruppens Neutralitet midlertidig at ud-